

Dossiernummer: DOS-2026-00288

Betreft: het vermeende delen van persoonsgegevens door een verzekeraar zonder toestemming van de betrokkene

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”; en

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te [...], met ondernemingsnummer [...], hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 20 januari 2026 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de GBA") tegen de verweerder. Het voorwerp van de klacht betreft het vermeende doorgeven van persoonsgegevens door een verzekeraar zonder toestemming van de betrokkene.

De klager stelt dat hij op 16 december 2025 een e-mail van de verweerder ontvangt, waarin hij wordt geïnformeerd dat de verweerder (een verzekeraar) het lopende deel van de hospitalisatieverzekering van de klager ten voordele van zijn kinderen zal stopzetten. Hierna neemt de klager telefonisch contact op met de verweerder en vraagt waarom deze stopzetting gebeurt. De verweerder informeert de klager dat een derde de polis van de kinderen overneemt.

Op 27 december 2025 stuurt de klager een e-mail naar de verweerder met de vraag wie de polis wil overnemen, wat de juridische grond is en waarom hij niet op de hoogte was omtrent deze wijziging.

Op 20 januari 2026 antwoordt een medewerker van de klantendienst van de verweerder dat de moeder, de ex-partner van de klager, de polis wenste over te nemen. De ex-partner zou vermeld hebben dat de polis van de klager de kinderen dekte, waarop een medewerker van de verweerder voorstelde om de dekking van de kinderen op de polis van de klager af te sluiten, om een dubbele inning van de polis te vermijden. De medewerker van de verweerder veronderstelde dat het een beslissing van beide ouders was.

Op 20 januari 2026 antwoordt de klager dat hij de stopzetting van polis ten opzichte van de kinderen wil ongedaan maken en vraagt hij wat de volgende stappen zijn van de verweerder.

Op 20 januari 2026 antwoordt de medewerker van de verweerder dat het om een menselijke fout gaat die door één van de medewerkers van de verweerder in het voordeel van de klant werd begaan en dat de polis terug is geactiveerd.

2. Op 5 februari 2026 wordt de klacht door de eerstelijnsdienst (ELD) ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG. De klager wordt hiervan in kennis gesteld overeenkomstig artikel 61 van de WOG.
3. Op dezelfde dag wordt de zaak aanhangig gemaakt bij de Geschillenkamer op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technisch sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.²
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van één sepotgrond. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
8. Aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal stelt de Geschillenkamer vast dat de klacht niet voldoende ondersteund wordt door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk en blijkt er geen sprake te zijn van een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.⁴
9. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact. Teneinde voorgaande te evalueren, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die de Europese

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ *Ibid.* sepotgrond B.5, p.15.

gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.

10. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat de vermeende verwerking, het doorgeven van de inhoud en het bestaan van een verzekeringscontract en voordele van gemeenschappelijke kinderen, *prima facie* niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.⁵
11. Indien de criteria voor een grote maatschappelijke of persoonlijke impact niet van toepassing zijn, weegt de Geschillenkamer de persoonlijke impact van de omstandigheden van de klacht op de fundamentele rechten en vrijheden van de klager af tegen de efficiëntie van haar tussenkomst om te beslissen of zij het opportuun acht de klacht ten gronde te behandelen. Bij deze afweging stelt de Geschillenkamer vast dat het verzekeren van kinderen een persoonlijke impact kan vertonen, maar stelt dat deze impact *prima facie* niet kan worden onderbracht in een van de situaties met een hoog risico, zoals geïdentificeerd in artikel 35.3 AVG.
12. Het vermeende onrechtmatig verwerken van persoonsgegevens heeft betrekking op een doorgifte van persoonsgegevens aan een derde. De verweerder zou zonder toestemming van de klager het bestaan van en de inhoud van een verzekeringspolis met diens ex-partner gedeeld hebben.⁶ De verweerder stelt dat de ex-partner zelf het bestaan van de hospitalisatieverzekering ten voordele van de kinderen aan hen bekendmaakte. Hierbij zou de medewerker van de verweerder een menselijke fout hebben gemaakt door foutief te veronderstellen dat de beslissing met betrekking tot de persoonsgegevens van de gemeenschappelijke kinderen door beide ouders werd gemaakt. De medewerker van de verweerder achtte ter goedertrouw dat beide ouders ouderlijk gezag uitoefenen en als verantwoordelijke het deel van de verzekering ten voordele van de kinderen konden beheren.⁷ De inhoud van de hospitalisatieverzekering met betrekking tot de klager zou niet met de ex-partner gedeeld zijn.
13. Gezien de klacht geen grote maatschappelijke of persoonlijke impact vertoont aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal en er geen sprake lijkt te zijn van een doorgifte van persoonsgegevens met betrekking tot de klager zonder diens toestemming, concludeert de Geschillenkamer dat de klacht geen behandeling ten gronde vereist, omdat de klacht niet wordt ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te

⁵ De verwerking is geen (a) systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen; (b) grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10; of (c) stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

⁶ Art. 6.1.a) AVG.

⁷ Art. 373-374 BW.

beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk. De Geschillenkamer beslist om opportuniteitsredenen om geen gevolg te geven aan het dossier.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

14. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
15. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken⁸. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁹. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.
16. Overeenkomstig artikel 57 WOG en gelet op de taal waarin de klacht werd ingediend wordt het Nederlands gehanteerd als proceduretaal. Aangezien de verweerder zijn maatschappelijke zetel in het Franse taalgebied heeft, wordt eveneens een Franse vertaling van deze beslissing verstrekt indien de verweerder dit verzoekt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁰.

⁸ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹¹, of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.¹²

(get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

¹¹ "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

¹² Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.